

El Tívoli insisteix amb l'aventura musical

La històrica sala ofereix «Hoy no me puedo levantar» després del fracàs sonat de «Mortadelo & Filemón» de l'any passat

JORDI BORDES / Barcelona

● A partir de dilluns, el Tívoli de Barcelona és el nou escenari de *Hoy no me puedo levantar*, el musical ideat per Nacho Cano a partir de cançons de Mecano00 i que pre-

tén ser una biografia de la joventut dels anys vuitanta. L'any passat, la sala també va apostar pel musical de gran format i d'abast popular amb *Mortadelo & Filemón* sense sort. Havia de durar un any i no

va aguantar fins al Nadal. Ara, amb l'èxit i la garantia de la música pop dels Mecano sembla que l'aventura sí que prosperarà. Per ara, ja tenen 40.000 entrades venudes i els productors aspiren a superar els 2 mi-

lions d'espectadors a Barcelona. Per superar aquesta xifra caldrà assegurar-se'n 350.000 al Tívoli. Els cinc anys d'èxit fan pronosticar que es penjarà el rètol de «no queden entrades» durant mesos.

L'estrena és el 8 de setembre. La data de sortida «la dirà el públic», coincideixen a dir tant el president executiu de la productora del musical -Drive Entertainment-, José María Cámara, com la directora del muntatge, Fernanda Castillo. *Hoy No Me Puedo Levantar* parteix dels èxits musicals de Mecano. Però no es limita a fer un nostàlgic concert sinó que narra una història en què intercala els èxits del grup dels anys vuitanta. Per això, segons aventura el productor, l'obra no s'adreça únicament als fans de Mecano, «tot i que la seva música és l'ADN de l'espectacle». Cámara considera que durant la dècada dels vuitanta l'Estat espanyol «passa del blanc i negre al color»: es vacuna contra el militarisme, es consolida l'èxode de camp a ciutat i es produeixen «les primeres trobades desinformades amb la droga». La peça aborda aquests temes desbordant energia, humor i emoció.

Per Cámara, el món musical de Mecano no és producte de la coneguda com a *movida madrileña* («que si treus Almodóvar i Tierno Galván, ja no sé què en queda, d'aquella època») i és un fidel reflex de d'una època d'il·lusió col·lectiva. El musical va més enllà de la seva connexió madrilenya. I ho demostren els èxits en la gira espanyola així com la producció mexicana. La peça mou en cada funció fins a 65 perso-

nes entre artistes, músics, i personal tècnic del teatre, un cost de producció que exigeix unes entrades de preus elevats els caps de setmana (van de 20 a 68 euros). Però Cámara considera que el preu s'ha de considerar just, tenint en compte que el públic no ha deixat d'assistir-hi (del les 450 funcions, en més de 300 han acabat el *paper* a les taquilles).

A Barcelona, tracte de capital

L'obra es va estrenar l'abril del 2005 al Teatro Rialto de Madrid. Arriba a Barcelona amb la intenció de trobar noves lectures que completin els efectes que han segellat l'èxit dels primers quatre anys. Cámara celebra que el repartiment sigui dels càstings fets en els últims mesos a Barcelona, «on hi ha talent i en fem un bon ús». I és que el productor marca un punt i a part entre la gira per 28 ciutats de l'Estat espanyol i la presentació a Barcelona. L'aventura al Tívoli serà digna de la capital de l'Euromediterrani que és. Per això, s'ha descartat fer gira a cap ciutat catalana i tampoc pel sud de França, un territori que va acollir molt bé els èxits dels Mecano durant els 10 anys de carrera (amb 2.000 concerts a l'esquena en total i 10 milions de discos venuts). De fet, s'aspira que bona part del públic vingui de fora de Barcelona, com ja va passar amb les temporades al Rialto.

En el musical s'insisteix en el vestuari fantàstic que feia servir Mecano. / EL PUNT

Drive Entertainment SL prepara un nou musical per a la Gran Vía de Madrid, dedicat als èxits de

Los 40 Principales. Cámara reconeix que, a mitjà termini, l'empresa s'ha de consolidar també a Barce-

lona per trobar «nous horitzons» per estrenar musicals i tenir la complicitat dels mateixos artistes.

«Bon rotllo» amb els Mecano

● Nacho Cano es va desentendre de la producció quan feia uns mesos que s'havia estrenat el muntatge, que havia confeccionat amb el llibret de David Serrano. i ahir cap dels tres membres de la banda no va ser a la presentació. Cámara va descartar que hi hagi cap tipus de «serial» melodramàtic amb els Mecano. Nacho, que no es perdia cap sessió, va anar incorporant detalls a cada escena del muntatge. El musical va passar de les tres hores i mitja a més de quatre. El públic ho rebia bé, segons reconeix el productor, però permetre que el musical creixés donava problemes tècnics evidents els dies de sessió doble. Cámara aventura que José María Cano assistirà a l'estrena i a algunes funcions. Nacho està immers en la reposició del seu musical A a Madrid i Ana Torroja prepara la gravació d'un nou disc. L'obra, segons garanteix Cámara, és fidel al llibret de l'estrena del 2005 amb una durada de 3 hores i mitja. Arran de la topada amb Nacho Cano, la direcció la va assumir Fernanda Castillo, la protagonista del musical en la producció mexicana i també en funcions a l'Estat espanyol. Per Cámara, la directora és garantia d'èxit: mai no s'ha hagut d'anul·lar cap funció.